

Ekenäs den 6. April 1870.

Mina karaste!

Så glömsk jag var i fredags då jag
hade borto skrifva, men som sagt, vi
hade stor stödning eller oppohnesvänd-
ning som sa upp till mina tankar. Man
fick ändå veta att vi varo friska
och att vi önska kunnat vara snälla.
Det lär nu vara si och så med den
sednare saken. — Tack så mycket
för silhouetterna, vi lade handen på
namnen och försökt gissa och kände
igen, somliga tyckte vi varo utmärkt
bra, som Fälten, Pygmaeus Sjöstrand m.fl.
men andra kände vi alls inte igen.
Karin kände strax igen morfar. Och
så följde det ned så trefliga bilder
sakert åt smaltingarna som blefvo
så förärliga och täcka morfar och mor
med så mycket för dem. Vi ha tanken
att klistica dem i en bok för att de
inte skola rivaas. När barnen sago

de der helt svarta figurerna skrattade
de med full hals, Niki trotsigen
för att Karin gjorde det, han är en
sådan liten ~~ugra~~, men ändå apponez
var han sig alltid mot Karin t.o.m.
om Karin säger: Niti är snäll, så säger
han mycket bestämt: neej!
På morgnarna har man ingen fred
förr än henn slippes ut, han kallar
sa som mormor vet att han kan:
"Ni där åte, tantan på, resorna på"
golten och öfverskor ha sina egna namn.
Han kommer nog ihåg sitt lexa ännu
som mester Eva lärde honom och allt
tid när man säger Nitens Piten så säger
han: puppus.

Idag är det Palmsondag, på den dagen
kommer jag alltid ihåg pappas bio-
grafi över en ros och pappas minnes-
vers i mammans album, den var skriven
på Palmsondagen 1837.

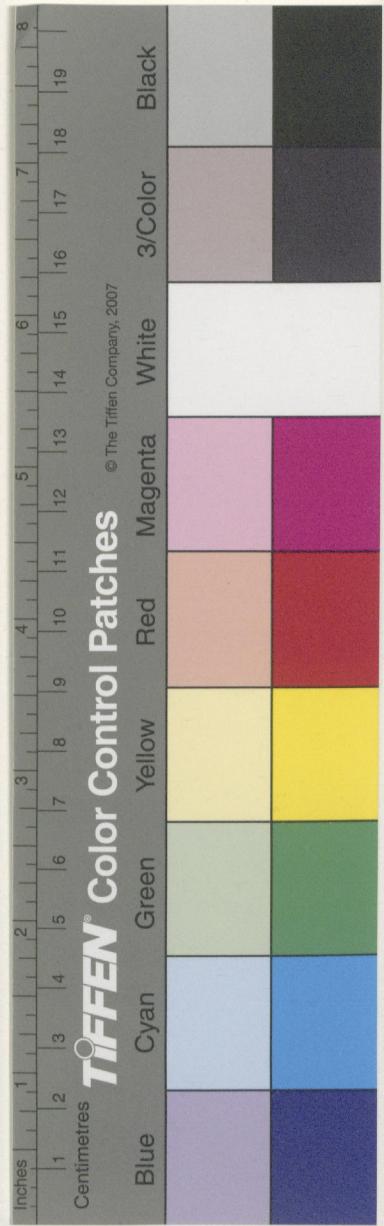
Läng fredagen ha vi tankt gå till nato-
varden, hvem vet kanske ha ni tankt

detsamma. Da länta vi på hvarandra
och be för hvarandra. Om påsklördan-
gen ha vi seminarister här, jag vet
ännu inte huru många. Fåra egna
hönslyppos ha sedan gifvit oss "Vägg
så att vi ha råd att bjuda framme-
de. — Får jag ge en af syskona en
komission; att vara sa var och gå att
ska köpa at mig Kjellgo "Grenade
ved strandbredden" som vi sjungs da
Kjell var hos mamma och skicka den
i korsband så töde den inte kostat
mkt. Det vore så roligt att få den
till seminarium, solo kan lika bra
sjungas af en soprano.

Jag har inte fört kommit ihåg att
berätta att min förra Mari som var
hos Selma Broberg nu död i koppo-
na der. Vill mamma berätta det för
tant Jeany om hon inte vetat det
förr, det intresserar väl henne och
så litet att höra om henne. Hon
har varit mycket valdsam i febryr.

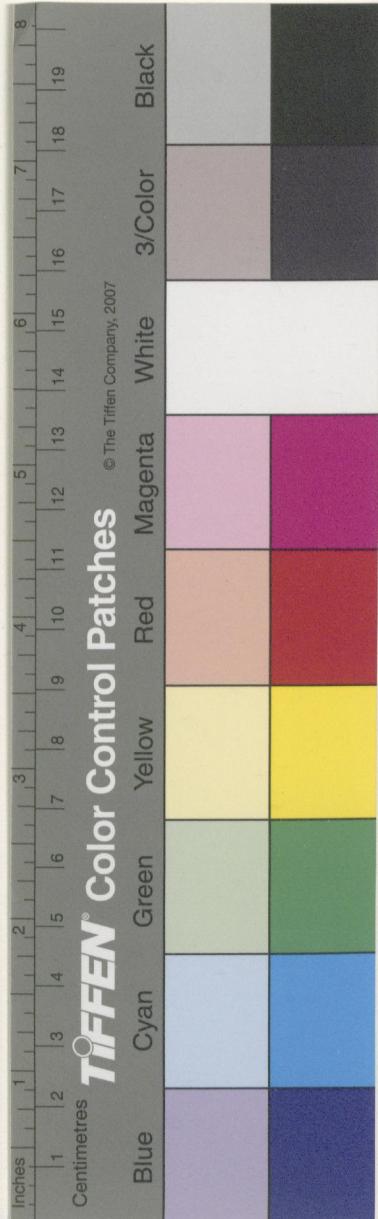

sel men sedan rest sig på det sista. Helt
öforniodadi träffade hon der sin syster
söns skötsel hemme under sjukdomens
(Vid kurié de barnen nu varit här och
plumprat!) — En gåaile ha vi varit
hos Flomans, frun var utmärkt
vänlig och snäll, hon spelade niko
och blev så lifvad att hon sjöng med
Der hände Titti och Eva bordet vara
ty det var mest ur operor hon
spelade och om man bede om hvad
som helst så visste kunde hon, ja
hon spelade nästan hela Martha
och anna utan till. Hon är ju så nära
synt att hon inte skulle se ato
spela efter noter, utan läser hon sig
nägot rykte så läser hon det först
ur noterna, som ur en bok och se-
dan spelar hon. Der var mkt trefligt
Flomans och Reuters voro med der.
Men fasligt mycket mat d.v.s. kall
mat var der, jag trodde visst 10 sortar,
så att jag är hela räddat för när de ska
komma hit. Men jag hörde hvad jag har.

(6.4. 1873)

Vi ha hört att Talleins ha tankat sig
hit åt trakten i sommar, det vore
bra roligt. Om de inte få något båt-
re så står hon Schröders vaning åt
lyra från 20 juni till 1 Sept, hon har
annonserat i H-bladet derom. Men det
är just det att de väl inte har lust
att bo i staden, churu har är ganska
landoligt. För oss vore det utmärkt
roligt om de ville komma, de är
jag sa ålskvärda menniskor, nog
skulle vi försöka åt hålla dem väl.
Kanske ville pappa eller Toini näm-
na härom, det gungar väl av da
ni annars träffas, churu jag fruk-
tar att svaret blir nekande, då det
är i staden. I alla fall kunde vi
ju säga att om vi kunnat sta till
tjänst med räd och dad nu eller se-
dan i sommar så vore vi så villiga som
skyldiga, ja mera villiga.
Ta nu se huru pappas och mamma
sommar blir och mesters och Tinas!

Vi få väl hörta huru ni funderat och
 planerat - om det ålls blifvit något
 planerade ännu. Om Hagströmers
 komma, tankt hoad det då bli
 för ett lif! Den som kunde sticka
 sig till er helsät på en stund och få
 se er och dem litet, aber, aber!

Mammas frågar hoad jag sager om
 porträttet. Nog tycker jag de är
 mycket bra, minna ända bättre än
 barnens, men morfar och Mikis aldrig
 tillfligast. Mammas begrepp väl att
 den 12m jag skickade var för dem.
 Härmed följer nu ett at en af sovägernskorna samt en tre mark till
 noterna som jag beställde. Beundr
 har skickat ett af mig och af barnen
 till fru Müller i Leipzig.
 Bernhards dagen den 19 måste vi ha fram
 munda här, det brukas ju så här att
 man en gång om året har stort ka
 las för alla sina bekanta, vanlegun
 da på en namnsdag. Till dess ville
 jag sa gernas ha något gode från
 H-fors om det bara ginge att få
 men svart at det att skickas med på
 posten. Möjligew en sökt tunga
 och litet ost som inte står att fås
 här, men just ingenting annat pas
 sar att skicka. Jag får väl ta min
 kärna Letterstrand till hjälps och stan
 la till efter den af hvar Ekenäs
 kan astadkomma. Idag är det Wilz
 hem och B är just nu på kalas hos
 Stoman. De ha bara herrar emedan
 Hulda för närvarande är "öppnlig"
 (eller hur är det som man på fins
 vis uttrycker sig?) Barnen sovva
 nu och jag sitter här helt allena
 med tankarna på eder. Tina
 tycker det är så synd med mig
 och tycker att jag måste ha bra
 ledsmänt. Skulle jag göra ingenting
 utan sätta mig och fundera så
 kunde det väl hänta, men nu
 jag pratar med mina käraste

ja kommer det vissö inte i fråga.

Han var nu moster Thilda stackare.
Det gäv väl för sig så som förra - ibland
på fötter och ibland i säng. Och nu
na barnet skolen ni helsa så hjert-
innesligt. Hvaad ha de sagt från
Nyby om barnen vara, det skulle
sysslet intressera mig? Och huru
är det med Kuddus affären? Blir
inte nu heller nago af?

To voi jag som inte ännu lagat
nago i Therese och inte voi jag hel-
ler hoad det skall bli! Vi hade
tänkt att telegrafera om påskolagen
och gratulera dem, men om det in-
te skulle bli nago af så ber jag
mamma vara så god och inte glöm
ma att framföra våra hjertliga lyck-
önskningar till dem. Ja snatta Theres
un bli lycklig, det önskar jag sa innes
ligt. — Nu farvä karaste vänner
alla, tänker i edra böner prödra
bara här i Skeneå, ja jag vet att pop-
pa och mamma gör det. Farval!

